

ชื่อ นายธนศักดิ์ สายจำปา (Mr.Thanasak Saijampa)
วิทยานิพนธ์คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2556

ชื่อเรื่อง การเมืองของความปรารถนากับการศึกษาการเคลื่อนไหวของ
พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย
(The Politics of Desire: A Case Study of People's Alliance
for Democracy Movement)

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ “การเมืองของความปรารถนากับการศึกษาการเคลื่อนไหวของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย” เป็นการศึกษากระบวนการผลิตความปรารถนาเพื่อให้นักในสังคมไทยมีความปรารถนาที่ต้องการเก็บกดปิดกั้นความปรารถนาของตนเองและกลายเป็นกลไกหลักในการควบคุมคนในสังคมไทยให้มีความปรารถนาตามแบบที่ชนชั้นปกครองและรัฐไทยผลิตขึ้น โดยวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้้นำแนวคิดการเมืองของความปรารถนาของซิลส์ เดอเลิซ กับเฟลิกซ์ กัตตารี (Gilles *Deleuze* and Félix *Guattari*) มาเป็นกรอบแนวคิดหลักในการศึกษาและนำมาอธิบายปรากฏการณ์ทางการเมืองไทยที่มีการเคลื่อนไหวของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยที่มุ่งต่อต้านทักษิณและรัฐบาลทักษิณในช่วงปี พ.ศ.2548-2551 เพื่อตอบคำถามสำคัญว่า หากพิจารณาตามแนวคิดการเมืองของความปรารถนาแล้ว การเคลื่อนไหวทางการเมืองของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยดำเนินไปเพื่ออะไร? และข้อเสนอการเมืองใหม่ของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยจะสามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนผ่านทางการเมืองตามแนวคิดการเมืองของความปรารถนาของเดอเลิซกับกัตตารีได้หรือไม่? อย่างไร?

จากประเด็นคำถามดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้ความสำคัญกับการสร้างความเป็นไทยที่ถูกใช้เป็นกลไกหลักในการผลิตความปรารถนาที่ต้องการเก็บกดปิดกั้นความปรารถนาของตนเองของคนในสังคมไทยหรือเป็น “การเมืองของความปรารถนาแบบเก่า” (the old politics of desire) ที่ชนชั้นปกครองและรัฐไทยได้ลงทุนทางสังคมเพื่อผลิตความปรารถนาดังกล่าวจนทำให้คนในสังคมไทยมีความปรารถนาที่จะดำเนินชีวิตตามความเป็นไทยและหากบุคคลใด

มีความปรารถนาแบบความเป็นไทยก็จะถูกลงโทษทางสังคมและกฎหมาย แต่เมื่อรัฐบาลทักษิณได้นำนโยบายประชานิยมมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจกลับก่อให้เกิดรอยปริแตกของการเมืองของความปรารถนาแบบเก่าและก่อให้เกิดการปลดปล่อยความปรารถนาหรือการผลิต “การเมืองของความปรารถนาแบบใหม่” (the new politics of desire) หรือการเมืองของความปรารถนาในแบบของเดอเลซกับกัตตารี

ผลการศึกษา พบว่า หากพิจารณาตามแนวคิดการเมืองของความปรารถนาแล้ว การเคลื่อนไหวทางการเมืองของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยดำเนินไปเพื่อสงวนรักษาการเมืองของความปรารถนาแบบเก่า อันเป็นกลไกหลักที่เอื้ออำนวยและค้ำจุนสถาบันหลักของสังคมไทยมาโดยตลอด ด้วยการสร้างภาพลักษณ์ทางความคิดเชิงลบให้ทักษิณและรัฐบาลทักษิณเป็นผู้ทำลายหรือทำลายการเมืองของความปรารถนาแบบเก่า และยังใช้กลไกการทำงานของระบบทุนนิยมมาสลายรหัส (decode) ทางสังคมด้วยการนำแนวคิดเชิงธุรกิจมาปรับใช้ในการบริหารราชการแผ่นดินเกือบทุกด้าน จนทำให้กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยต้องการหยุดยั้งกลไกดังกล่าวเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันหลักทางสังคมไปมากกว่าเดิม ด้วยเหตุดังกล่าวข้อเสนอการเมืองใหม่ของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยที่ยังคงใช้ฐานการเมืองของความปรารถนาแบบเก่ามาสร้างข้อเสนอการเมือง จึงไม่สามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนผ่านทางการเมืองตามแนวคิดการเมืองของความปรารถนาของซิลส์ เดอเลซ และเฟลิกซ์ กัตตารีได้แต่อย่างใด เพราะยังคงดำเนินไปเพื่อสงวนรักษาการเมืองของความปรารถนาแบบเก่าเท่านั้น

Abstract

This thesis, the Politics of Desire: A Case Study of People's Alliance for Democracy Movement, examines the process of desiring production that renders Thai people desires their own repression. This desire for self-suppression becomes the major apparatus for social control leveled by the Thai ruling elite. This thesis utilizes Deleuze and Guattari's notion of the politics of desire as its main conceptual framework to analyze and explain the movement of the People's Alliance for Democracy directed against Thaksin his government between 2005 and 2008. The idea is to find out what the objective of the movement is and whether its new politics proposal will lead to any political change in line with the notion of the politics of desire.

Based on the above-mentioned questions, the thesis directs its attention to the process of the production of Thainess which, then, is used as a means to produce the desire for suppression. This marks the old politics of desire in which the Thai ruling elite and the Thai State chose as their avenue of social investment to produce such a desire resulting in the whole Thai society desires to live their lives in accordance with the notion of Thainess. Any violation against Thainess will be met with harsh social and legal repercussion. However, when Thaksin government implemented its populist policies and programs, crack emerged within the old politics of desire leading to the emancipation of the desire for suppression among certain groups of Thai people. This marks the beginning of the new politics of desire in the Deleuze-Guattarian sense.

The thesis found that looking from the perspective of the politics of desire, the aim of the People's Alliance for Democracy movement is to maintain the old politics of desire as it facilitates and supports the major institutions of Thai society for quite sometimes. This is done so by creating the negative image of thought about Thaksin and his government as either challenger or destroyer of the old politics of desire. In addition, Thaksin and his government were accused of using the capitalist apparatus to decode Thai society by bringing the business management to the State administration. The People's Alliance for Democracy then had no choice but to stop Thaksin. The People's Alliance for Democracy's new politics proposal, which is still based upon the old politics of desire approach, failed to bring to light any political change prescribed by the Deleuze and Guattarian notion of the politics of desire. This is due mainly to its adherence to the old politics of desire.

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

ชื่อเรื่อง : การเมืองของความปรารถนากับการศึกษาการเคลื่อนไหวของ
พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย

Topic : The Politics of Desire: A Case Study of People's Alliance
for Democracy Movement

วิทยานิพนธ์เรื่อง “การเมืองของความปรารถนากับการศึกษาการเคลื่อนไหวของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย” เป็นการศึกษากระบวนการผลิตความปรารถนาเพื่อให้เห็นในสังคมไทยมีความปรารถนาที่ต้องการเก็บกดปิดกั้นความปรารถนาของตนเองและกลายเป็นกลไกหลักในการควบคุมคนในสังคมไทยให้มีความปรารถนาตามแบบที่ชนชั้นปกครองและรัฐไทยผลิตขึ้น โดยวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้นำแนวคิดการเมืองของความปรารถนาของซิลส์ เดอเลิซกับ เฟลิซ กัตตารี (Gilles Deleuze and Félix Guattari) มาเป็นกรอบแนวคิดหลักในการศึกษาและนำมาอธิบายปรากฏการณ์ทางการเมืองไทยที่มีการเคลื่อนไหวของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยที่มุ่งต่อต้านทักษิณและรัฐบาลทักษิณในช่วงปี พ.ศ.2548-2551 เพื่อตอบคำถามสำคัญว่า หากพิจารณาตามแนวคิดการเมืองของความปรารถนาแล้ว การเคลื่อนไหวทางการเมืองของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยดำเนินไปเพื่ออะไร? และข้อเสนอการเมืองใหม่ของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยจะสามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนผ่านทางทางการเมืองตามแนวคิดการเมืองของความปรารถนาของเดอเลิซกับกัตตารีได้หรือไม่? อย่างไร?

จากประเด็นคำถามดังกล่าวข้างต้นจึงทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้ความสำคัญกับการสร้างความเป็นไทยที่ถูกใช้เป็นกลไกหลักในการผลิตความปรารถนาที่ต้องการเก็บกดปิดกั้นความปรารถนาของตนเองของคนในสังคมไทยหรือเป็น “การเมืองของความปรารถนาแบบเก่า” (the old politics of desire) ที่ชนชั้นปกครองและรัฐไทยได้ลงทุนทางสังคมเพื่อผลิตความปรารถนาดังกล่าวจนทำให้คนในสังคมไทยมีความปรารถนาที่จะดำเนินชีวิตตามความเป็นไทยและหากบุคคลใดมีความปรารถนาแบบความเป็นไทยก็จะถูกลงโทษทางสังคมและกฎหมาย แต่เมื่อรัฐบาลทักษิณได้นำนโยบายประชานิยมมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจกลับ

ก่อให้เกิดรอยปริแตกของการเมืองของความปรารถนาแบบเก่าและก่อให้เกิดการปลดปล่อย ความปรารถนาหรือการผลิต “การเมืองของความปรารถนาแบบใหม่” (the new politics of desire) หรือการเมืองของความปรารถนาในแบบของเดอเลซกับกัตตารี

การพยายามทำความเข้าใจและวิเคราะห์การก่อกำเนิดและการเคลื่อนไหวทางการเมืองของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยยังคงเป็นไปในหลายมิติ หากแต่การนำแนวคิด จิตไร้สำนึก การวิเคราะห์กลไกการทำงานของระบบทุนนิยม และแนวคิดการเมืองของความปรารถนาของเดอเลซกับกัตตารี มาเป็นแนวคิดสำคัญในการอธิบายปรากฏการณ์ดังกล่าว เป็นการพยายามอธิบายการเคลื่อนไหวทางการเมืองและความต้องการเปลี่ยนผ่านทางการเมืองไปสู่ “การเมืองใหม่” ของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยที่มีได้จำกัดกรอบการวิเคราะห์แค่เพียง การพิจารณาถึงรัฐ อำนาจอธิปไตย สถาบันทางการเมือง และโครงสร้างทางการเมือง ฯลฯ เฉกเช่น งานศึกษาทางรัฐศาสตร์กระแสหลักพึงกระทำ ด้วยต้องการเสนอมุมมองใหม่ในการทำความเข้าใจการก่อกำเนิดและการเคลื่อนไหวของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยในอีกลักษณะหนึ่ง

ด้วยเหตุดังกล่าววิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงนำแนวคิดของเดอเลซกับกัตตารีมาประยุกต์ใช้เพื่อ อธิบายและทำความเข้าใจสังคมและการเมืองไทย โดยได้นำแนวคิด “การเชื่อมต่อแบบไรโซม” (Rhizomatic) ของเดอเลซกับกัตตารีมาใช้เป็นฐานในการมองปรากฏการณ์ทางสังคมและการเมือง เพื่อแสดงให้เห็นว่าปรากฏการณ์ต่างๆ มีการเชื่อมต่อกันแบบไรโซม ซึ่งไรโซมหนึ่ง สามารถเชื่อมต่อกับไรโซมอื่นๆ ต่อเนื่องกันไปอย่างไม่รู้จบ ด้วยตระหนักว่าการทำความเข้าใจ ปัญหาสังคมและการเมืองไทยไม่สามารถเข้าใจได้ด้วยวิธีคิดแบบการหาจุดกำเนิดหรือรากของ ปัญหาแต่เพียงด้านเดียว

จากนั้นจึงนำแนวคิดการเมืองของความปรารถนาอธิบาย “การผลิตความปรารถนาเพื่อ เก็บกคปิดกั้นความปรารถนาของคนในสังคมไทย” (บทที่ 3) เพื่ออธิบายว่ากระบวนการสร้างความ เป็นไทยนั้น เกิดขึ้นจากกลไกการทำงานที่เชื่อมต่อกันของจักรกลทางสังคมของสังคมไทย ในลักษณะใดบ้าง จนกระทั่งจักรกลทางสังคมได้กลายเป็นกลไกหลักในการผลิตและผลิตซ้ำความ เป็นไทย อันนำมาซึ่งการผลิตความปรารถนาเพื่อเก็บกคปิดกั้นความปรารถนาของตนเองของคน ในสังคมไทย และทำให้ความเป็นไทยมีสถานะเป็น “ปมอติปีตของสังคมไทย” ที่นำมาสู่การ เก็บกคปิดกั้นทางจิตและทางสังคม และกลายเป็นที่มาของการสร้างจิตไร้สำนึกทางสังคมของคน ในสังคมไทยในท้ายที่สุด

เมื่อปมอติปีตของสังคมไทยถูกใช้เพื่อเก็บกดปิดกั้นความปรารถนาของคนในสังคมไทยแล้ว การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งมีพฤติกรรมหรือวิถีคิดผิดแผกแตกต่างไปจากปมอติปีตของสังคมไทย จึงถูกมองว่าเป็นบุคคลที่มี “อาการจิตเภท” หรือมี “ความปรารถนาแบบจิตเภท” และควรกำจัดออกจากสังคมและการเมืองไทย โดยประเด็นดังกล่าวจะถูกนำมาอธิบายในประเด็น “ระบอบทักษิณ” ในฐานะผู้ปลดปล่อยความปรารถนาของคนในสังคมไทย” (บทที่ 4) ด้วยการใช้เทววิเคราะห์และการวิเคราะห์กลไกการทำงานของทุนนิยมในมุมมองของเดอเลซกับกัตตารีมาเป็นฐานในการทำความเข้าใจว่าเพราะเหตุใดการมีพฤติกรรมหรือวิถีคิดที่แตกต่างจากกรอบของความเป็นไทย การมีภาพลักษณ์ทางความคิดเชิงลบว่าเป็นตัวแทนกลุ่มทุนขนาดใหญ่ และการก่อให้เกิดการเมืองของความปรารถนาในแบบของเดอเลซกับกัตตารีที่ถูกผลิตขึ้น โดยระบอบทักษิณจึงกลายเป็นปมหลักที่ทำให้ระบอบทักษิณถูกต่อต้านจากชนชั้นปกครองและคนในสังคมไทยจำนวนหนึ่ง

ในส่วนของการทำงานทำความเข้าใจกลุ่มคนที่ต่อต้านระบอบทักษิณ ผู้เขียนได้นำกรณีกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยมาใช้เป็นกรณีศึกษา ด้วยมองว่าการก่อรูปพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยก็ดำเนินไปในรูปแบบโรโซมที่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับจุดเริ่มต้นหรือจุดสิ้นสุด แต่ให้ความสำคัญกับการเชื่อมต่อ ดังนั้นจึงทำให้สามารถเข้าใจได้ว่าเพราะเหตุใดองค์กรบางองค์กรที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน จึงสามารถมารวมกันได้ภายใต้ภารกิจเดียวกัน เนื่องด้วยการเชื่อมต่อแบบโรโซมได้ก่อให้เกิดเส้นของการตัดข้าม (line of flight) หรือการสลายเส้นแบ่ง (deterritorialization) ต่าง ๆ ที่ทำให้สามารถทำความเข้าใจเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ในอีกมิติหนึ่ง

ในส่วนของการทำงานเข้าใจฐานทางความคิดที่พันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยใช้ในการก่อรูปและเคลื่อนไหวในบทที่ 5 “จิตไร้สำนึกทางสังคม: จักรกลสำคัญของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย” จะกระทำการแสดงให้เห็นถึงการนำจิตไร้สำนึกทางสังคมมาเชื่อมต่อกับประเด็นทางการเมือง ด้วยการนำความปรารถนาที่ถูกผลิตผ่านความเป็นไทยมาใช้เป็นกลไกหลักเพื่อสร้างภาพลักษณ์ทางความคิดเชิงลบให้กับระบอบทักษิณในฐานะผู้ทำลายหรือทำลายสถาบันหลักของสังคมไทย ด้วยการก่อให้เกิดการเมืองของความปรารถนาแบบเดอเลซกับกัตตารีที่ต้องการปลดปล่อยความปรารถนาของคนในสังคม ดังนั้นการเคลื่อนไหวของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยจึงต้องดำเนินไปเพื่อสงวนรักษาการเมืองของความปรารถนาแบบเก่าให้ดำรงคงอยู่กับสังคมไทย

ส่วนสุดท้ายของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการนำแนวคิดการเมืองของความปรารถนาหรือการเมืองระดับจุลภาคมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับข้อเสนอการเมืองใหม่ของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยว่า ข้อเสนอดังกล่าวสอดคล้องหรือแตกต่างจากแนวคิดการเมืองของความปรารถนาของเดอเลซกับกัตตารีอย่างไรบ้าง จากนั้นจึงนำเสนอทางออกของปัญหาการเมืองไทยด้วยการใช้บทวิเคราะห์มาเป็นฐานในการเปลี่ยนผ่านสู่การสร้างสังคมและการเมืองแบบเสรีประชาธิปไตยในท้ายที่สุด

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ โดยเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลหลัก 2 ประเภท กล่าวคือ ประเภทแรก ประกอบด้วย เอกสารและสื่อสิ่งพิมพ์ชนิดต่างๆ เช่น หนังสือเอกสารทางวิชาการ วารสาร นิตยสาร บทความทางวิชาการ บทความ และบทสัมภาษณ์จากหนังสือพิมพ์รายวัน ประเภทที่สอง ประกอบด้วยข้อมูลในรูปแบบวีดิทัศน์และข้อมูลในอินเทอร์เน็ต เช่น วีดิทัศน์บันทึกการเมืองไทยรายสัปดาห์ วีดิทัศน์บันทึกการปราศรัยบนเวที และคำให้สัมภาษณ์ของแกนนำพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย รวมถึงเว็บไซต์หรือเว็บเพจที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยตั้งแต่ปี พ.ศ.2548-2551

เหตุผลหลักที่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ นำแนวคิดของเดอเลซกับกัตตารีมาเป็นแนวคิดหลักในการทำความเข้าใจการเคลื่อนไหวของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยนั้น เนื่องจากงานที่มีชื่อว่า *Anti-Oedipus: Capitalism and Schizophrenia* ของเดอเลซกับกัตตารีได้ก่อให้เกิดการสร้างสรรค์รูปแบบใหม่ทางความคิด งานเขียน ความเป็นอัตบุคคลและการเมือง เนื่องด้วยงานชิ้นดังกล่าวเป็นการวิพากษ์ทำลายวาทกรรมและสถาบันต่างๆ ของความเป็นสมัยใหม่ ซึ่งได้สร้างกระบวนการเก็บกดปิดกั้นความปรารถนาและแพร่ขยายความเป็นอัตบุคคลแบบฟาสซิสต์ที่แฝงฝังอยู่ในกระบวนการต่างๆ ด้วยเหตุดังกล่าวเดอเลซกับกัตตารีจึงพยายามที่จะสนับสนุนการเมืองขนาดเล็กหรือการเมืองในระดับจุลภาค (micropolitics) เพื่อที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างถอนรากถอนโคนด้วยการปลดปล่อยความปรารถนาของคนในสังคมให้เป็นอิสระจากการเก็บกดปิดกั้นต่างๆ ซึ่งวิธีการที่เดอเลซกับกัตตารีเสนอ ก็คือ แนวคิดบทวิเคราะห์ที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในระดับจิตไร้สำนึก เพื่อคลี่คลายสิ่งที่อยู่ในจิตไร้สำนึกของคนในสังคมหรือการเข้าไปแก้ไขปมอติปีสนั่นเอง

เดอเลซกับกัตตารี มองว่าการกดขี่ทางสังคมและการเก็บกดปิดกั้นความรู้สึกของคนในสังคมนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเก็บกดปิดกั้นทางจิตในระดับปัจเจกบุคคล ยิ่งไปกว่านั้น

รูปแบบของการกดขี่ทางสังคมยังเป็นตัวกำหนดรูปแบบของการเก็บกดปิดกั้นทางจิตอีกด้วย ด้วยเหตุดังกล่าวกระบวนการสร้างจิตไร้สำนึกทางสังคมจึงมีลักษณะของการเก็บกดปิดกั้นความปรารถนาของปัจเจกบุคคลและเป็นปัจจัยหลักในการสร้างจิตไร้สำนึกของคนในสังคม ดังนั้นการที่จะทำให้คนในสังคมหนึ่งหลุดพ้นจากการถูกรอบงำไว้ด้วยจิตไร้สำนึกทางสังคมจึงจำเป็นต้องกระทำผ่านภทวิเคราะห์ที่จะทำให้คนในสังคมสามารถมีพื้นที่ของการแสดงความคิดเห็นและแสดงออกในลักษณะที่มีได้ตกอยู่ในกรอบของระบบระเบียบและกฎเกณฑ์ที่ถูกกำหนดโดยสังคม เนื่องด้วยระบบระเบียบและกฎเกณฑ์ทางสังคมก่อให้เกิดการเก็บกดปิดกั้นทางจิตและนำมาสู่การเก็บกดปิดกั้นความปรารถนาทางสังคม เช่นเดียวกับปมอติปัสที่เป็นตัวเก็บกดปิดกั้นความปรารถนาทางเพศตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ดังนั้นแนวคิดภทวิเคราะห์จึงต้องการปลดปล่อยความปรารถนาที่เคยถูกจองจำไว้ภายใต้ปมอติปัสให้เป็นอิสระจากการเก็บกดปิดกั้น และภายใต้สภาวะการณ์ดังกล่าวความปรารถนาของคนในสังคมก็จะกลายเป็นความปรารถนาแบบจิตเภทและสามารถเชื่อมต่อกันด้วยจักรกลของความปรารถนา ซึ่งจะทำให้คนในสังคมสามารถจินตนาการหรือมีภาพลักษณ์ทางความคิดรูปแบบใหม่และก่อให้เกิดการผลิตสร้างความปรารถนาขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในลักษณะของลูกโซ่ของความปรารถนาที่จะเชื่อมต่อกับความปรารถนาอื่น ๆ ต่อเนื่องกันไปอย่างไม่รู้จบ การควบคุมทางสังคมผ่านการผลิตความปรารถนาเพื่อ使人ในสังคมไทยมีความปรารถนาที่ต้องการเก็บกดปิดกั้นความปรารถนาของตนเองนั้น เป็นกระบวนการที่มีความน่าสนใจอย่างมาก เพราะภายใต้กระบวนการดังกล่าวได้ผลิตความปรารถนาแบบหนึ่งให้กับคนในสังคมไทยผ่านการเชื่อมต่อระหว่างจักรกลทางสังคมชนิดต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ประเพณี วัฒนธรรม ภาษา ฯลฯ เพื่อสร้าง “ความเป็นไทย” ที่ดำเนินไปอย่างนุ่มนวลแนบเนียนและเป็นธรรมชาติ จนทำให้คนในสังคมไทยไม่ได้ตระหนักว่าความปรารถนาในลักษณะดังกล่าวเป็นกระบวนการเก็บกดปิดกั้นความปรารถนาที่ชนชั้นปกครองและรัฐไทยผลิตขึ้นเพื่อควบคุมความปรารถนาของคนในสังคมไทย ในทางตรงกันข้ามการผลิตความปรารถนาในลักษณะดังกล่าวกลับทำให้คนในสังคมไทยรู้สึกว่าคุณเขามีความปรารถนาที่จะดำรงตนบนความเป็นไทยด้วยตัวเอง หาใช่เป็นความปรารถนาที่ถูกผลิตขึ้นเพื่อเก็บกดปิดกั้นความปรารถนาของพวกเขาเหล่านั้นแต่อย่างใด

การผลิตความปรารถนาที่ต้องการเก็บกดปิดกั้นความปรารถนาของตนเอง หรือเป็นความปรารถนาซึ่งในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เรียกว่า “การเมืองของความปรารถนาแบบเก่า” นั้น สามารถทำให้เราเข้าใจได้ว่าเพราะเหตุใดชนชั้นปกครองและรัฐไทยจึงต้องผลิต ผลิตซ้ำ และสงวนรักษา

การเมืองของความปรารถนาแบบเก่า? เนื่องด้วยหากพิจารณาประเด็นคำถามข้างต้นผ่านแนวคิดจิตไร้สำนึกของเคอเลซกับกัตตารีแล้ว จะพบว่า กระบวนการในการผลิตความปรารถนาที่ต้องการเก็บกดปิดกั้นความปรารถนาของตนเองหรือการเมืองของความปรารถนาแบบเก่านั้น เกิดขึ้นผ่านการสร้างจิตไร้สำนึกทางสังคมซึ่งเป็นกลไกหลักที่ก่อให้เกิดการผลิตความปรารถนา โดยสังคมไทยได้ใช้ความเป็นไทยที่ประกอบไปด้วยจักรกลทางสังคมนานาชนิดดังกล่าวข้างต้นเป็นฐานในการสร้างจิตไร้สำนึกทางสังคม ดังนั้นความปรารถนาที่ถูกผลิตขึ้นผ่านจิตไร้สำนึกจึงเป็นความปรารถนาที่สอดคล้องกับความเป็นไทยในทุกด้าน

ด้วยเหตุดังกล่าวคนในสังคมไทยจึงมีความปรารถนาที่จะดำเนินชีวิตตามแบบอย่างการเมืองของความปรารถนาแบบเก่า โดยมีได้ตระหนักหรือตั้งคำถามต่อแบบแผนการดำเนินชีวิตที่ถูกผลิตผ่านการสร้างความเป็นไทยแต่อย่างใด อีกทั้งยังมีความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตที่ถูกผลิตขึ้นผ่านการผลิตความปรารถนาให้มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ดำรงตนตามหลักธรรมคำสอนของพุทธศาสนา และมีวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่ชนชั้นปกครองและรัฐไทยใช้เป็นกลไกในการจัดระเบียบให้กับคนในสังคมเพื่อให้ความปรารถนาที่เอื้อประโยชน์ต่อชนชั้นปกครองและรัฐไทย แน่แน่นอนว่าหากเราไม่ได้พิจารณาหรือวิพากษ์วิจารณ์การผลิตความปรารถนาเพื่อให้เห็นคนในสังคมไทยมีความปรารถนาที่ต้องการเก็บกดปิดกั้นความปรารถนาของตนเองผ่านการวิเคราะห์แบบจิตเภท เราก็จะไม่สามารถมองเปิดมุมมอง ตั้งคำถาม และท้าทายต่อการเมืองของความปรารถนาแบบเก่า เนื่องด้วยความปรารถนาที่ถูกผลิตขึ้นโดยชนชั้นปกครองและรัฐไทยได้เป็นกลไกในการควบคุมความปรารถนาให้เรามีความปรารถนาที่จะอยู่ในระบบ ระเบียบ และกฎเกณฑ์ อย่างภาคภูมิใจและมีจิตสำนึกที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความเป็นไทยอย่างสมบูรณ์ดังกล่าวข้างต้น อีกทั้งหากคนในสังคมไทยคนใดมีความปรารถนาที่ผิดแผกแตกต่างไปจากการเมืองของความปรารถนาแบบเก่าก็จะได้รับการลงโทษทางสังคมและกฎหมายในท้ายที่สุด ดังจะเห็นได้จากปรากฏการณ์ทางสังคมและการเมืองที่มีการขับไล่คนที่มีความเห็นที่แตกต่างจากกรอบที่สังคมกำหนดหรือไม่ดำรงตนบนความเป็นไทยให้ออกนอกประเทศ การกล่าวหาว่าคนที่ไม่จงรักภักดีต่อชาติ ศาสน์ กษัตริย์ไม่ใช่คนไทยหรือไม่มีความเป็นคน และการฟ้องร้องดำเนินคดีและจับกุมคุมขังบุคคลที่ตั้งคำถามหรือวิพากษ์วิจารณ์สถาบันกษัตริย์ เป็นต้น

ดังนั้น การทำความเข้าใจปรากฏการณ์ทางสังคมและการเมืองจึงจำเป็นต้องทำความเข้าใจการเก็บกดปิดกั้นความปรารถนาของคนในสังคมในระดับจิตไร้สำนึก เพื่อหาแนวทางในการปฏิบัติ

จิตไร้สำนึกของคนในสังคม ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าเหตุวิเคราะห์เป็นการปฏิบัติในความเห็นของ มาร์กซิสม์ ในขณะที่จิตวิเคราะห์ไม่ได้เป็นการปฏิบัติแต่อย่างใด การปฏิบัติในความเห็นของ เดอเลซกับกัตตารีเป็นการปฏิบัติในระดับจิตไร้สำนึกของคนในสังคมและเปิดพื้นที่ให้กับความปรารถนาในฐานะจักรกลหลักของการผลิตทางสังคม เพื่อให้สังคมและการเมืองมีลักษณะสอดคล้องกับความปรารถนาของคนในสังคมนั้นๆ เช่นเดียวกับแนวคิดของริชท์ที่ยืนยันว่าการเก็บกดปิดกั้นทางจิตเป็นผลมาจากการเก็บกดปิดกั้นทางสังคม อีกทั้งยังเป็นคนแรกที่หยิบยกปัญหาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างความปรารถนาและพื้นที่ทางสังคมขึ้นมาอธิบายอีกด้วย

ผลการศึกษา พบว่า การควบคุมคนในสังคมไทยด้วยการผลิตความปรารถนาให้พวกเขาเหล่านั้นมีความปรารถนาที่ต้องการเก็บกดปิดกั้นความปรารถนาของตนเองในทรรศนะของเดอเลซกับกัตตารี จึงมีความแตกต่างออกไปจากการอธิบายกลไกในการควบคุมคนในสังคมในรูปแบบอื่น เช่น การมองว่าพวกเขาเหล่านั้นตกอยู่ภายใต้การครอบงำของกลไกเชิงอุดมการณ์ การมีจิตไร้สำนึกที่ผิดพลาด และการถูกครอบงำด้วยการสร้างความกลัวขึ้นในสังคม เป็นต้น เนื่องด้วยการสร้างปมอติปีศาจจนกลายเป็นความเชื่อที่ถูกส่งผ่านเข้าไปในจิตไร้สำนึก จนทำให้คนในสังคมมีความศรัทธาและมีความปรารถนาที่จะมอบอำนาจของตนให้ผู้อื่นได้สอนให้คนในสังคมมีความปรารถนาที่จะเก็บกดปิดกั้นตนเอง โดยมีได้ตระหนักว่ากลไกดังกล่าวเกิดจากการกดบังคับหรือการครอบงำแต่อย่างใด

การผลิต ผลิตซ้ำ และสงวนรักษาการเมืองของความปรารถนาแบบเก่าจึงเป็นกลไกสำคัญที่ชนชั้นปกครองและรัฐไทยใช้เป็นฐานในการสร้างความศักดิ์สิทธิ์ ความจงรักภักดี ความเชื่อ ความศรัทธาและความชอบธรรมทางการเมือง เพื่อให้การเมืองของความปรารถนาแบบเก่าทำหน้าที่ในการสนับสนุนและค้ำจุนสถาบันหลักทางสังคมให้ดำรงคงอยู่คู่กับสังคมและการเมืองไทย ด้วยเหตุดังกล่าวชนชั้นปกครองและรัฐไทยจึงไม่ต้องการให้การเมืองของความปรารถนาแบบเก่าถูกท้าทาย ถูกทำให้ปริแตก จนกระทั่งเกิดการปลดปล่อยความปรารถนาให้หลุดพ้นจากเก็บกดปิดกั้นที่พวกเขาผลิตขึ้น

ดังนั้นการที่นักการเมืองคนหนึ่งซึ่งสามารถก้าวขึ้นมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีด้วยการเสนอ “นโยบายประชานิยม” ที่เอื้อประโยชน์ให้กับคนรากหญ้าและคนจนเมือง จนทำให้ได้รับความนิยมาจากคนกลุ่มดังกล่าวอย่างมาก เนื่องด้วยนโยบายประชานิยมได้ทำให้คนรากหญ้าและคนจนเมืองสามารถมีสิทธิทางสังคมและเศรษฐกิจมากขึ้นกว่าที่เคย เช่น การที่พวกเขาเหล่านั้น

สามารถใช้เงินเพียง 30 บาท ในการเข้ารับการรักษาพยาบาลได้ทุกโรค การมีเงินกองทุนหมู่บ้านละ 1 ล้านบาท เพื่อให้คนในหมู่บ้านได้กู้ยืมเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียน และการให้เกษตรกรสามารถพักชำระหนี้ได้เป็นเวลา 3 ปี เป็นต้น การดำเนินนโยบายดังกล่าวได้ทำให้คนรากหญ้าและคนจนเมืองตระหนักว่าความอดอยากยากแค้นที่พวกเขาเหล่านั้นเผชิญมาโดยตลอด สามารถได้รับการแก้ไขหรือเยียวยาได้ด้วยนโยบายของรัฐบาล หากจะต้องยอมจำนนต่อความยากจนด้วยการอธิบายว่าการมีฐานะด้อยต่ำทางสังคมและเศรษฐกิจเป็นผลสืบเนื่องมาจากกรรมเก่าแต่ชาติปางก่อนตามหลักธรรมคำสอนของพุทธศาสนา

ในอีกด้านหนึ่งการดำเนินนโยบายประชานิยมและนโยบายหลายด้านของรัฐบาลทักษิณที่ได้นำแนวคิดเชิงธุรกิจและกลไกการทำงานของระบบทุนนิยมมาใช้เป็นฐานในการขับเคลื่อนนโยบาย จึงเป็นจักรกลชนิดใหม่ที่ก่อให้เกิดการผลิตความปรารถนาที่ผิดแผกแตกต่างไปจากการเมืองของความปรารถนาแบบเก่าที่ชนชั้นปกครองและรัฐไทยผลิต ซึ่งหากพิจารณาผ่านการวิเคราะห์กลไกการทำงานของเคอเลซกับกัตตารีแล้ว ปรากฏการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นจากการที่จักรกลทุนนิยมได้ก่อให้เกิดการสลายเส้นแบ่งที่จักรกลทางสังคมได้ผลิตไว้และสามารถเชื่อมต่อตนเองเข้ากับปริมณฑลทางสังคมได้อย่างกว้างขวางมากขึ้น จนทำให้กลไกการทำงานของจักรกลทุนนิยมก่อให้เกิดการไหลเวียนของความปรารถนาแบบทุนนิยมเข้าไปในปริมณฑลทางสังคมอย่างสมบูรณ์และนำมาซึ่ง “การสลายรหัสทางสังคม” ที่จักรกลทางสังคมผลิตไว้เพื่อเป็นกลไกในการวางระบบระเบียบและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางสังคม จากนั้นจักรกลทุนนิยมจะ “ใส่รหัสทางสังคม” แบบใหม่ที่เอื้อประโยชน์ต่อกลไกการทำงานของระบบทุนนิยม ซึ่งภายใต้กระบวนการสลายรหัสทางสังคมดังกล่าวก็จะส่งผลกระทบต่อโครงสร้างสังคมและการเมือง รวมถึงสถาบันหลักทางสังคมที่ยึดโยงตนเองไว้กับรหัสทางสังคมอย่างแนบแน่นยาวนาน

ดังนั้น การดำเนินนโยบายของรัฐบาลทักษิณจึงก่อให้เกิดการสลายรหัสทางสังคมและที่สำคัญ คือ การก่อให้เกิดรอยปริแตกของการเมืองของความปรารถนาแบบเก่า ด้วยการผลิตการเมืองของความปรารถนาแบบใหม่ที่ก่อให้เกิด “ความปรารถนาแบบจิตเภท” ซึ่งทำให้คนรากหญ้าและคนจนเมืองมีความปรารถนาที่หลุดพ้นจากความปรารถนาที่ชนชั้นปกครองและรัฐไทยใช้เป็นกลไกในการควบคุมทางสังคม การปลดปล่อยความปรารถนาดังกล่าวจึงทำให้คนรากหญ้าและคนจนเมืองหลุดพ้นจากความปรารถนาที่ต้องการเก็บกดปิดกั้นความปรารถนาของตนเองภายใต้ความเชื่อตามหลักธรรมคำสอนของพุทธศาสนาที่ว่าพวกเขาเหล่านั้นล้วนแล้วแต่เป็นผู้มี

บุญน้อยหรือทำกรรมแต่ชาติปางก่อนไว้มาก ในชาตินี้จึงต้องเกิดมาชดใช้กรรมด้วยการมีชีวิตที่ ตระกำลำบาก ออดอยากยากแค้น และไม่สามารถลืมตาอ้าปากได้ เจกเช่นชนชั้นปกครองและ ชนชั้นกลางซึ่งเป็นผู้มีบุญญาธิการและมีวาสนาจึงทำให้ได้เกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจที่ดี ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงควรมีโอกาสทางสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ มากกว่าชนชั้นล่างนั่นเอง

การหลุดพ้นจากการเมืองของความปรารถนาแบบเก่าจึงทำให้คนรากหญ้าและคนจนเมือง ตระหนักว่าพวกเขาเหล่านั้นมีฐานะทางการเมืองเท่าเทียมกับชนชั้นปกครองและชนชั้นกลาง และการมีฐานะทางการเมืองที่เท่าเทียมกันในฐานะพลเมืองของรัฐนี้เองที่ทำให้พวกเขาเหล่านั้น สามารถสร้างโอกาสทางสังคมและเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกับประชาชนในชนชั้นอื่นๆ ได้ เนื่องด้วย ความเท่าเทียมกันในฐานะพลเมืองของรัฐในสังคมประชาธิปไตยได้เป็นกลไกสำคัญที่ทำให้ พวกเขาเหล่านั้นสามารถเลือกผู้นำที่มีแนวนโยบายในการขยายโอกาสทางสังคมและเศรษฐกิจ ให้กับคนรากหญ้าและคนจนเมือง

ด้วยเหตุดังกล่าวแนวนโยบายของรัฐบาลทักษิณ โดยเฉพาะนโยบายประชานิยมจึง ก่อให้เกิดการผลิต “การเมืองของความปรารถนาแบบใหม่” ให้กับคนรากหญ้าและคนจนเมือง เนื่องด้วยนโยบายประชานิยมได้ทำให้พวกเขาเหล่านั้นสามารถเชื่อมต่อตนเองเข้ากับ โอกาส ทางสังคมและเศรษฐกิจที่พวกเขาเหล่านั้นไม่เคยเข้าถึงหรือเข้าถึงได้ด้วยความยากลำบาก การผลิต การเมืองของความปรารถนาแบบใหม่ในลักษณะดังกล่าวจึงก่อให้เกิดการทำทลายและทำลาย การเมืองของความปรารถนาแบบเก่าที่ชนชั้นปกครองและรัฐไทยเคยใช้เป็นกลไกหลักในการ ควบคุมคนในสังคม

การบริหารงานของรัฐบาลทักษิณจึงเผชิญแรงต้านและถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าสร้างความ เสียหายให้กับระบบเศรษฐกิจและสังคมไทย อีกทั้งการบริหารงานที่เอื้อประโยชน์ให้กับตนเองและ พวกพ้องก็เป็นประเด็นสำคัญที่สร้างความไม่พอใจให้กับคนในสังคมไทยจำนวนหนึ่ง ซึ่งเริ่มมีการ เคลื่อนไหวเพื่อแสดงออกถึงความไม่พอใจหรือการต่อต้านรัฐบาลทักษิณอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่ง มีกลุ่มบุคคลและองค์กรต่างๆ ได้เชื่อมต่อกันเป็นพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยที่มุ่ง เคลื่อนไหวเพื่อขับไล่ทักษิณให้พ้นจากพื้นที่ทางการเมือง เนื่องด้วยมองว่าทักษิณมีพฤติกรรม ที่ผิดไปจากแบบอย่างที่ดีงามของความเป็นไทย ทำทลาย และทำลายสถาบันหลักทางสังคมด้วยการ จาบจ้วง ล้วงละเมิด และหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ ทูจริต คอร์รัปชั่น และขายชาติ จึงทำให้ทักษิณ

หมดความชอบธรรมในการเป็นผู้นำทางการเมือง ปราบปรามการฉ้อโกงได้ก่อให้เกิดความขัดแย้งในสังคมและการเมืองไทยอย่างกว้างขวางระหว่างผู้สนับสนุนและผู้ต่อต้านทักษิณ แม้กระทั่งในหน่วยพื้นฐานทางสังคมอย่างครอบครัวก็ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งทางการเมืองดังกล่าว จนกลายเป็นเงื่อนไขให้กองทัพนำมาสร้างวาทกรรมในการทำรัฐประหารยึดอำนาจรัฐบาลทักษิณเมื่อวันที่ 19 กันยายน พ.ศ.2549

เพราะเหตุใดคนในสังคมไทยจำนวนหนึ่งจึงเห็นด้วยและแสดงความยินดีที่มีการรัฐประหารโค่นล้มรัฐบาลทักษิณ? หากพิจารณาผ่านมุมมองของเคอเลซกับกัตตารีดังกล่าวข้างต้น จะพบว่าการเคลื่อนไหวเพื่อต่อต้านทักษิณและรัฐบาลทักษิณของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยที่มีการหยิบยกประเด็นเรื่องชาติ ศาสน์ กษัตริย์มาใช้เป็นกลไกในการก่อรูป ระดมมวลชน และการสร้างข้อเรียกร้องทางการเมือง เป็นการเคลื่อนไหวที่ดำเนินไปเพื่อสงวนรักษาการเมืองของความปรารถนาแบบเก่าไม่ให้ถูกทำลายหรือทำลายลงและต้องการหยุดการไหลเวียนของการเมืองของความปรารถนาแบบใหม่ที่ถูกผลิตขึ้นผ่านการบริหารงานและนโยบายประชานิยมของรัฐบาลทักษิณ

นอกจากนั้น การนำเสนอ “การเมืองใหม่” ของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยที่ต้องการให้เกิดการปฏิรูปทางการเมืองให้หลุดพ้นจากการครอบงำของระบอบทักษิณ ก็ยังคงสะท้อนให้เห็นถึงการนำการเมืองของความปรารถนาแบบเก่ามาเป็นฐานในการสร้างข้อเสนอทางการเมือง ที่ยังคงลดทอนความชอบธรรมของระบอบเสรีประชาธิปไตยและเชื่อมั่นในระบอบประชาธิปไตยแบบไทย ๆ ที่ต้องการให้ลดสัดส่วนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจากพรรคการเมืองลงเหลือเพียงร้อยละ 30 และให้มีที่มาจากแต่งตั้งร้อยละ 70 ด้วยมองว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับแต่งตั้งจะทำให้การเมืองไทยใสสะอาด เพราะได้คนดีเข้าไปทำหน้าที่ในสภาผู้แทนราษฎร ดังนั้นข้อเสนอการเมืองใหม่ของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยจึงไม่สามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนผ่านทางการเมืองตามแนวคิดการเมืองของความปรารถนาของเคอเลซกับกัตตารีได้แต่อย่างใด

เนื่องด้วยข้อเสนอการเมืองใหม่ยังคงนำความปรารถนาที่ถูกผลิตขึ้นเพื่อให้นักในสังคมไทยมีความปรารถนาที่ต้องการเก็บกอดความปรารถนาของตนเองหรือการเมืองของความปรารถนาแบบเก่ามาเป็นฐานในการสร้างข้อเสนอ แต่การเมืองของความปรารถนาของเคอเลซกับกัตตารีหรือการเมืองของความปรารถนาแบบใหม่ต้องเริ่มต้นจากการทำลายการเมืองของความปรารถนา

แบบเก่าเสียก่อน หรือหากกล่าวตามแนวคิด “ภทวิเคราะห์” ของเคอเลซกับกัตตารีแล้ว สิ่งแรกที่สังคมไทยต้องทำเพื่อให้หลุดพ้นจากการเมืองของความปรารถนาแบบเก่าก็คือ การหลุดพ้นจากกรอบหรือทำลายความเชื่อ ระบบระเบียบ กฎเกณฑ์ที่สังคมไทยสร้างผ่านการสร้างความเป็นไทยที่เป็นกลไกเพื่อเอื้อประโยชน์แก่ชนชั้นปกครองและระบอบการเมืองไทยแบบดั้งเดิม

การทำลายความเชื่อ ระบบ ระเบียบ และกฎเกณฑ์ดังกล่าวจะทำให้คนในสังคมไทยสามารถสร้าง “ความปรารถนาแบบจิตเภท” หรือเป็นความปรารถนาที่ถูกผลิตขึ้นโดยกรอบที่สังคมไทยกำหนดไว้อีกต่อไป และความปรารถนาแบบจิตเภทนี้เองที่จะทำให้คนในสังคมไทยสามารถมีความปรารถนาในแบบที่ตนเองต้องการ สามารถเชื่อมต่อความปรารถนาของตนเข้ากับบริบททางสังคมและการเมืองรูปแบบใหม่ ที่เชื่อในความเสมอภาคและเสรีภาพ เชื่อว่ามนุษย์ทุกคนเกิดมาและมีความเท่าเทียมกันอย่างแท้จริง

ความน่าสนใจอยู่ที่ว่าเมื่อการเมืองของความปรารถนาแบบเก่าได้ถูกทำลาย ทำลายลง และถูกปลดปล่อยความปรารถนาดังกล่าวข้างต้นแล้ว การโค่นล้มรัฐบาลทักษิณและระบอบทักษิณจึงไม่สามารถหยุดยั้งกลไกการผลิตความปรารถนาที่ก่อให้เกิดการผลิตการเมืองของความปรารถนาแบบใหม่ได้อีกต่อไป แม้ว่าจะมีความพยายามจากชนชั้นปกครองและรัฐไทยที่พยายามใช้กลไกต่างๆ เพื่อผลิตและผลิตซ้ำการเมืองของความปรารถนาแบบเก่าเพื่อหยุดการไหลเวียนของเมืองของความปรารถนาแบบใหม่ แต่กลไกดังกล่าวกลับไม่สามารถดำเนินการได้อย่างสมบูรณ์เฉกเช่นที่ผ่านมา ดังจะเห็นได้ว่าภายหลังการโค่นล้มรัฐบาลทักษิณแล้ว การเมืองของความปรารถนาแบบใหม่ก็ยังคงไหลเวียนอยู่ในสังคมไทยและยังผลให้รัฐบาลที่ถูกมองว่าเป็นตัวแทนระบอบทักษิณก็ยังคงได้รับความนิยม ได้รับการเลือกตั้งด้วยคะแนนเสียงข้างมาก และสามารถจัดตั้งรัฐบาลได้ในหลายสมัย

ปรากฏการณ์ข้างต้นยังคงส่งผลต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน (พ.ศ.2557) ดังจะเห็นได้จากประชาชนที่สนับสนุนทักษิณก็ยังคงให้การสนับสนุนรัฐบาลของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของประเทศไทยและเป็นน้องสาวของทักษิณ ในขณะที่ประชาชนที่ต่อต้านทักษิณก็ยังคงไม่ยอมรับรัฐบาลที่พวกเขาถือว่าเป็นตัวแทนของระบอบทักษิณ จนกระทั่งเกิดการเคลื่อนไหวทางการเมืองในนาม “คณะกรรมการประชาชนเพื่อการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข: กปปส.” (People's Democratic Reform Committee) เพื่อขับไล่รัฐบาลยิ่งลักษณ์และลงท้ายด้วยการที่ทหารได้ทำการ

รัฐประหารยึดอำนาจรัฐบาลยิ่งลักษณ์เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 ซึ่งหากพิจารณาผ่านมุมมองของเดอเลซกับกัตตารีแล้ว การเคลื่อนไหวของกลุ่ม กปปส. ก็ไม่แตกต่างไปจากการเคลื่อนไหวของพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยที่ต้องการสงวนรักษาการเมืองของความปรารถนาแบบเก่า ในขณะที่การเมืองของความปรารถนาแบบใหม่ที่ถูกผลิตขึ้นผ่านนโยบายประชานิยมก็ยังคงไหลเวียนอยู่ในสังคมไทยอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นหากพิจารณาความขัดแย้งทางสังคมและการเมืองไทยนับตั้งแต่ พ.ศ.2548 จนถึงปัจจุบัน (พ.ศ.2557) ผ่านมุมมองของเดอเลซกับกัตตารีแล้ว อาจกล่าวได้ว่าความขัดแย้งดังกล่าวเกิดจากการพยายามสงวนรักษาการเมืองของความปรารถนาแบบเก่าเพื่อต่อต้านและหยุดการไหลเวียนของการเมืองของความปรารถนาแบบใหม่ ในขณะที่การเมืองของความปรารถนาแบบใหม่ก็พยายามสร้างกลไกให้เกิดการไหลเวียนอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุดังกล่าวแนวคิดการเมืองของความปรารถนาของเดอเลซกับกัตตารีจึงเปิดมุมมองใหม่ในการทำความเข้าใจความขัดแย้งในสังคมและการเมืองไทยได้ในอีกมิติหนึ่ง

